

Dig ensamhet! dig helgar jag min röst,
En själ, som hoppet mer ej dör,
Om du ej kan ge mig tröst,
Du dock ej smäddar mina tårar.

Se plågans hand den myrtenkrans förstör,
Som mig af kärleken var knuten;
Min sällhet trånar bort och dör,
I spåda knoppen ännu sluten.

Ja! allt är död. Naturens fulla kind,
För rosenfärgad, sorgligt bleknar;
För mig blott hviner dödens vind,
Som allt med fäsans stämpel teknar.

Mitt hjerta qvads, och i det friska sår
Har smärtan du en dolt att trycka,
Der jag bland minnets hamnar går
Uppå ruiner af min lycka.

Der irrar jag, der straffas jag ännu
För brottet att jag fordom njutit;
Och, milda vänskap! äfven du
Har mig förgärligt mig förlutit.

En enda nåd, o död! tag mitt lif,
Och jag din oförrätt förlåter;
Sänd mig i grafven — eller gif
Mig hvad du röfvar, kärlek, åter!

GS 268

82

Älskarinnans flagan öfver den älskades flygtighet.

1) Edwin kom der borta, m. m.

2) Dig ensamhet! dig helgar jag min röst, m. m.

SENDER DEN,
tryckt i E. C. Sjöströms tryckeri, 1884.

Edvin kom der borta,
Kom ej efter mig?
Edvin såg sin Emma,
Och fördolde sig?
Han, som smög sig ständigt
I min väg förut:
Gick jag in i kyddan,
Eller gick jag ut!

Tyst! jag hörde hans stämning:
O! den låns så väl!
Först med den han trängde
In sig i min själ.
Så bakom mitt fönster
Söng han vid vårt tjell:
Nu ej hörd der mera,
Utt! på mången qväll!

Se! han pnyter blommor:
O! han kände dem förr
Till en krans, hvar morgon
Ny, uppå min dörr.
Nu, sen flera mornar,
Hänger en der än:
Och beständigt falla
Visna blad af den.

Edvin går der åter:
Ej min Edvin mer.
Nu en annu än Emma
Han sitt hjerta get,

Kan man ge sitt hjerta,
Sen man en gång gett?
Kan det ges åt flera,
Det, som är blott ett?

Utt jag i min enfald
Trodde honom så:
Trodde när han räckte
Mig sin hand derpå,
Utt, om jag än bröte,
Bröt han ej ändå.
Utt! jag, i min enfald,
Trodde honom så!

Remte vårens blommor
Glog hans kärlek ut.
Remte vårens blommor
Lag den hastigt stut.
Kanske, när han ser dem
Spricka ut igen,
Kommer han tillbaka
Till sin glömda vän.

Men då skall jag svara:
Jag vill allstad bli
Ej blott blomnings-tiden
(Den är snart förbi!)
Vill du ej bli hos mig
Öfver vintern än:
Glog då fring som fjärlin,
Och försvinn som den.